

2016. április 12., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0100

Az ENSZ tengerjogi egyezménye: halászati vonatkozások

Az Európai Parlament 2016. április 12-i állásfoglalása a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségéről szóló nemzetközi megállapodás keretében a halászati vonatkozásokról – az ENSZ tengerjogi egyezményéről (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ tengerjogi egyezményére (UNCLOS) és az annak végrehajtását érintő két megállapodásra: a XI. rész végrehajtásáról szóló megállapodásra és a halállományokról szóló ENSZ-megállapodásra (UNFSA),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható használatáról szóló, az ENSZ tengerjogi egyezményének keretében kialakítandó, kötelező erejű nemzetközi eszközről szóló határozatára,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2012-ben Rio de Janeiróban tartott ENSZ-konferencia (Rio+20) „A jövő, amelyet akarunk” című záródokumentumára,
- tekintettel az ENSZ nyitott végű informális ad hoc munkacsoportjának jelentéseire,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezményre (CBD) és a CBD részes felei által elfogadott, a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi célkitűzésekre, és különösen a 6., 10. és 11. célkitűzésre,
- tekintettel az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos tengeri területek meghatározásáról és a CBD hatálya alá tartozó nyílt óceáni területeken és mélytengeri élőhelyeken található védett tengeri területek reprezentatív hálózatainak kialakításáról szóló, 2009. évi azori-szigeteki tudományos kritériumokra és iránymutatásokra,
- tekintettel a CBD keretében folyó, az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos tengeri területek leírására irányuló folyamatra, amely már 204, a kritériumoknak megfelelő terület leírását eredményezte, amelyek között sok a nemzeti joghatóságokon kívül eső terület,
- tekintettel arra, hogy míg az Indiai-óceán déli részén, a Csendes-óceán keleti trópusi és mérsékelt égövi részein, a Csendes-óceán északi részén, az Atlanti-óceán délkeleti részén, az Északi-sarkvidéken, az Atlanti-óceán északnyugati részén, a Földközi-tengeren, a Csendes-óceán délnyugati részén, a tágan értelmezett karibi térségben és az Atlanti-óceán középnyugati részén az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos tengeri területeket már leírták, az más régiókra még nem terjedt ki,

2016. április 12., kedd

- tekintettel a környezetről és a fejlődésről szóló riói nyilatkozatra, az Agenda 21-re, az Agenda 21 további végrehajtását szolgáló programra, valamint a fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozón elfogadott végrehajtási tervre (a fenntartható fejlődésről szóló johannesbourgi nyilatkozatra és a végrehajtási tervre),
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezet (FAO) 1995. októberi konferenciája által elfogadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexére és az ahhoz kapcsolódó okmányokra, különösen a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1995. évi megállapodásra,
 - tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra szóló fenntartható fejlesztési menetrendjére (UNGA A/RES/70/1, elfogadva 2015-ben) és a 14. fenntartható fejlesztési célra („Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés céljait követve”),
 - tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési programjának 14. céljára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A8-0042/2016),
- A. mivel a Föld felszínének 71 %-át tenger borítja, és a bolygó vízkészletének 97 %-a a tengerekben található; mivel a tenger a világ biológiai sokféleségének jelentős – továbbra is nagyrészt feltáratlan – része számára biztosít otthont;
- B. mivel becslések szerint a tengerek 64 %-a, különösen a mélytengerek és a mély tengerfenék az államok nemzeti joghatóságán kívül eső terület, amelyet nemzetközi jog szabályoz;
- C. mivel az óceán a Föld számos rendszerében, többek között az éghajlatban és az időjárásban jelentős szerepet játszik, és egy sor emberi tevékenység – például a halászat, energiatermelés, közlekedés és kereskedelem – folytatásának helyszíne;
- D. mivel a védett tengeri területek kialakítása nyomán a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek kevesebb mint 1 %-a áll védelem alatt, és mivel az óceáni régiók túlnyomó többségében nincs olyan irányítási keret, amely jogi felhatalmazással rendelkezne védett tengeri területek létrehozására;
- E. mivel a tengeri biológiai sokféleség védelme és megőrzése az egész emberiség közös érdeke, és ennek megfelelően kell kezelni;
- F. mivel az egészséges tengeri élőhelyek és a fenntartható halállományok megőrzése alapvetően fontos a halászat hosszú távú fenntarthatósága szempontjából;
- G. mivel 2014-ben a védett ökoszisztémák világszerte a földterület 15,2 %-át, a tengeri területeknek pedig csupán 8,4 %-át tették ki;
- H. mivel a túlzott kiaknázás, a szennyezés, a tengeri szemét és a tengeri élőhelyek és ökoszisztémák pusztulásának negatív hatását az éghajlatváltozás és az elsavasodás is súlyosítja;
- I. mivel a fenntartható fejlődésről szóló (2012. évi, Rio de Janeiró-i) ENSZ-konferencia „A jövő, amelyet akarunk” című záródokumentuma hangsúlyozta, hogy a gazdasági és társadalmi fejlődés alapját képező természeti erőforrások védelme és az azokkal való gazdálkodás a fenntartható fejlődés átfogó célkitűzéseit és alapvető feltételeit jelenti;
- J. mivel a tengerekben és óceánokban komoly – eddig nagyrészt kiaknázatlan – lehetőségek rejlenek a kék növekedésre, például a megújuló energia és a gyógyászati termékek terén, amit a mai fejlődő országok számára a fejlődés lehetséges útjának lehetne tekinteni; mivel a tengerfejlesztés és a kék növekedési potenciál előfeltétele a tengeri fajokkal és a tengeri környezettel, a víz alatti domborzattal kapcsolatos ismeretek bővítése és a sérülékeny tengeri ökoszisztémák feltérképezése;

2016. április 12., kedd

- K. mivel a tengeri biológiai sokféleség megőrzése és annak fenntartható használata közvetlenül összefügg a hosszú távú fenntartható fejlődéssel, és ezért valamennyi ország és terület számára társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi jelentőséggel bír;
- L. mivel a több mint 30 évvel ezelőtt kialakított, a nyílt tenger szabadságának elvén alapuló, a nemzeti joghatóságokon kívül eső területekre vonatkozó jelenlegi jogi keret a joghatóságokon kívüli területek tengeri biológiai sokfélesége megőrzésének és fenntartható használatának sikeres előmozdítása érdekében további fejlesztésre szorul;
- M. mivel az elmúlt évtizedekben megemelkedett a tengeri környezetben kialakított tevékenységek száma; mivel tudomásul vesszük a mélytengereken folytatott különböző tevékenységek és a tengerek biológiai sokféleségére gyakorolt hatásuk közötti dinamikát;
- N. mivel tudomásul vesszük a mélytengereken folytatott különböző tevékenységek közötti kölcsönhatásokat és halmozódó hatásokat, és mivel azok hatást gyakorolnak a tengerek biológiai sokféleségére;
- O. mivel az ENSZ Közgyűlése 2004-ben létrehozta a nyitott végű informális ad hoc munkacsoportot, azzal a céllal, hogy tanulmányozza és elemezze a nemzeti joghatóságokon kívüli területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzését és fenntartható használatát;
- P. mivel a munkacsoport 2011-ban ajánlást tett egy olyan folyamat elindítására, amely feltárná a hiányosságokat és a lehetséges további lépéseket, ideértve az UNCLOS keretében létrehozandó esetleges többoldalú megállapodást, valamint arra, hogy a folyamat terjedjen ki a tengeri genetikai erőforrások összességére (a hasznuk megosztásának kérdését is ideértve), valamint olyan intézkedésekre, mint a területalapú irányítási eszközök (például védett tengeri területek), a környezeti hatásvizsgálati folyamatok, a kapacitásépítés és a tengeri technológia átadása;
- Q. mivel a 2011. évi munkacsoport társelnökei által készített összefoglaló elismerte, hogy az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos területek leírására irányuló tudományos folyamat és e területek tényleges meghatározása/kijelölése között szakadék tátong, mivel akkoriban egyetlen globális fórum sem rendelkezett hivatalos felhatalmazással, a regionális és ágazati fórumok pedig ezzel kapcsolatban legitimitási problémákkal szembesültek;
- R. mivel a 2011. évi munkacsoport társelnökei által készített összefoglaló megállapította, hogy általánosságban elismerik az aktuális helyzet korlátait és hiányosságait;
- S. mivel az állam- és kormányfők 2012 júniusában, a Rio+20 záróokmányában elkötelezték magukat amellett, hogy a munkacsoport munkája alapján sürgősen és az ENSZ Közgyűlés 69. ülésének lezárása előtt foglalkoznak a nemzeti joghatóságokon kívüli területek tengeri biológiai sokfélesége megőrzésének és fenntartható használatának kérdésével, többek között annak révén, hogy határozatot hoznak egy, a tengerjogi egyezmény hatálya alá tartozó nemzetközi eszköz létrehozásáról;
- T. mivel a halászat önmagában és az éghajlatváltozással, a tengerszennyezéssel és az ember által folytatott más tengeri tevékenységekkel együtt is jelentős hatást gyakorol a tengeri biomasszára és a biológiai sokféleségre, így minden tengeri megőrzési és irányítási intézkedésnek átfogóan kell kezelnie a halászatnak a nemzeti joghatóságokon kívüli területek tengeri biológiai sokféleségére gyakorolt hatásait, azok elkerülése vagy minimálisra csökkentése érdekében; mivel továbbá a halászat nem az egyetlen olyan emberi tevékenység, amelynek következtében pusztulnak az óceánok erőforrásai, ezért a nemzetközi fellépés sem összpontosíthat mindössze erre az egy területre;
- U. mivel a halászati erőforrások esetében ma többek között az ásványkitermelés, az energiahordozók utáni fúrás és a földterületek városi platformok általi használata további halálozási tényezőket jelent, és a jövőbeli tengerfejlesztés nem várt halálozási tényezőket válthat ki, amelyekre való tekintettel körültekintően kell eljárni;

2016. április 12., kedd

- V. mivel a tengeri biológiai sokféleség már eddig is jelentős hanyatlást szenvedett el; mivel a halászati lehetőségek jövő nemzedékei számára való megőrzése, illetve a tengeri biológiai sokféleség védelme és a tengeri ökoszisztémák megőrzése között szoros kapcsolat áll fenn;
- W. mivel a fenntartható és szelektív halászati technikák a halászati erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és a járulékos fogások minimalizálásának létfontosságú eszközei, és ezáltal hozzájárulnak a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséhez;
- X. mivel a tengeri tevékenységekben érintett valamennyi szereplő közötti koordináció és konzultáció alapvetően fontos a tengeri biológiai sokféleség megőrzésének és az erőforrások fenntartható használatának biztosítása szempontjából;
- Y. mivel az Unió legkülső régióira jellegüknek fogva sajátos földrajzi és esetenként geopolitikai körülmények jellemzők, és specifikus regionális együttműködési mechanizmusokban vesznek részt;
- Z. mivel a halászat igen fontos tevékenység, amely mind a nemzeti joghatóságok alá tartozó, mint az azokon kívül eső területeken folyik;
- AA. mivel az Unió kulcsszerepet tölt be a tengerek és óceánok világszintű irányításában, és nemzetközi szinten hatalmas befolyást gyakorol a halászatra, többek között a 17 regionális halászati gazdálkodási szervezetben való részvétele révén; mivel e vezető szerep azzal jár, hogy az Unió felelősséggel tartozik azért, hogy világszerte proaktív politikát fogadjanak el a tengeri biológiai sokféleség védelmére vonatkozóan;
- AB. mivel az UNFSA, amely a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelme és kezelése tekintetében megállapítja a részes államok jogait és kötelezettségeit, átfogó és előremutató dokumentum, amelyet nem szabad megváltoztatni, veszélyeztetni vagy enyhíteni, és amelynek maradéktalan végrehajtását az új nemzetközi eszköz keretében elfogadandó megerősített együttműködési folyamatok révén biztosítani kell;
- AC. mivel le kell vonni a tanulságot az Unió és a Feröer szigetek, illetve Izland között kialakult közelmúltbeli nézeteltérésekből annak lehetővé tétele érdekében, hogy az állományokat világszerte fenntartható módon kezeljék;
- AD. mivel az UNCLOS rendelkezései értelmében minden országnak joga van ahhoz, hogy élvezze az erőforrásainak megőrzéséből és fenntartható használatából fakadó előnyöket;
- AE. mivel elismerjük az államok azon kötelezettségét, hogy megvédjék és megőrizzék a tengeri környezetet, ideértve a ritka és sérülékeny ökoszisztémákat és a csökkenő állományú, veszélyeztetett és kihalással fenyegetett fajok élőhelyeit;
- AF. mivel az UNFSA keretét biztosít az elővigyázatossági megközelítés és a halászati gazdálkodás ökoszisztéma alapú megközelítéseinek alkalmazása, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokra és a hosszú távon vándorló halállományokra vonatkozó megőrzési és állománykezelési intézkedések és a nemzetközi együttműködés számára a regionális és subregionális halászati gazdálkodási szervezetek és mechanizmusok révén; mivel tényleges végrehajtását javítani kell;
- AG. mivel az ENSZ Közgyűlés 61/105. és 64/72. határozata felhívja az államokat és a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy fogadjanak el intézkedéseket a mélytengeri erőforrások hatékony védelmének biztosítása és annak megelőzése érdekében, hogy a fenékhalászat jelentős negatív hatást gyakoroljon a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek sérülékeny tengeri ökoszisztémáira;
- AH. mivel a kapacitásépítéssel összefüggésben elismerjük és támogatjuk a fejlődő országok jogait és különleges elvárásait annak érdekében, hogy módjuk nyíljon élvezni az erőforrások megőrzéséből és fenntartható használatából, valamint a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokról és a vándorló halállományokból eredő előnyöket;

2016. április 12., kedd

- AI. mivel az úgynevezett kóbei folyamat keretében tett intézkedések elismerik a tonhalállományokkal gazdálkodó azon regionális halászati gazdálkodási szervezetek által eddig tett erőfeszítéseket, amelyek vállalták, hogy független teljesítményértékelést végeznek, és felhívják ezen regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy rendszeresen készítsenek ilyen értékeléseket, és az eredményeket tegyék nyilvánosan elérhetővé, valamint ajánlásaikat maradéktalanul hajtsák végre; mivel egyes hatóságok, például az ENSZ Közgyűlése és az OECD Halászati Bizottsága szintén felszólították ugyanerre a többi regionális halászati gazdálkodási szervezetet, és mivel sor került ezen értékelésekre;
- AJ. mivel a regionális halászati gazdálkodási szervezetek léteznek, és némelyikük védett tengeri területek létrehozásán fáradozik a halállományok megőrzése és fenntartható szintre való visszaállítása érdekében;
- AK. mivel a CBD egy sor olyan munkaértekezlet létrejöttét segítette elő, amelyek célja az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos tengeri területek leírása, többek között a nemzeti joghatóságokon kívül eső területeken, és e munkaértekezletek eredményei most vezetési konzultációs célokra széles körben hozzáférhetők a CBD egy weboldalán;
- AL. mivel a tudományos adatok és ismeretek gyűjtése és megosztása a jóhízemű és a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen alapuló döntések meghozatala szempontjából kiemelkedően fontos;
- AM. mivel a tengeri műanyag szemét környezeti problémája közvetlen fenyegetést jelent a tengeri sokféleségre nézve, és mivel a probléma leküzdésének terjedelmét és eszközeit továbbra sem tárták fel megfelelő módon, és mivel megoldása gazdasági lehetőségek is bizonyulhat;
- AN. mivel a munkacsoport 2015. január 23-i dokumentumában hangsúlyozta, hogy átfogó, globális rendszerre van szükség annak érdekében, hogy jobban kezeljék a nemzeti joghatóságokon kívüli területek tengeri biológiai sokfélesége megőrzésének és fenntartható használatának kérdését;
- AO. mivel az Unió hatékonyan fejleszti és ösztönzi a bevált gyakorlatokat a halállományok fenntartható használatának megvalósítása érdekében, és programjai – többek között Horizont 2020 – révén serkenti az adatgyűjtést, a kutatást és a fenntartható fejlesztést;
- AP. mivel a munkacsoport 2015. január 23-án támogatásáról biztosította azt az ajánlást, miszerint az egyezmény keretében jogilag kötelező erejű nemzetközi eszközt kell kialakítani;
- AQ. mivel az ENSZ Közgyűlése 2015. június 19-én határozatot fogadott el a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható használatáról szóló, az UNCLOS keretében kialakítandó, kötelező erejű nemzetközi eszközről;
1. üdvözli az ENSZ Közgyűlésének azon határozatát, hogy a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható használatáról szóló, az UNCLOS keretében kialakítandó, kötelező erejű nemzetközi eszközt dolgoz ki többek között a jelenlegi hiányosságok orvoslása érdekében; hangsúlyozza, hogy e folyamat nem veszélyezteti majd a vonatkozó hatályos eszközöket és kereteket, sem pedig az érintett globális, regionális és ágazati szerveket (pl. a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket); kiemeli, hogy gyors, ámde körültekintő előrelépésre van szükség ezen új eszköz kidolgozása során, és el kell érni a szövegtervezet 2017 végéig történő véglegesítésére vonatkozó célt;
 2. hangsúlyozza, hogy az államok közötti jó kapcsolatok és az erőforrások fenntartható kiaknázása szempontjából az UNCLOS keretében végzett munka kitűnő kilátásokat, lehetőségeket és következményeket kínál, ugyanakkor elismeri, hogy az új kihívások és lehetőségek kiigazításokat tesznek szükségessé;

2016. április 12., kedd

3. hangsúlyozza az óceánok és tengerek és az azokban található erőforrások megőrzésének és fenntartható használatának jelentőségét; felhívja az Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy segítsék elő a tengeri biológiai sokféleség megőrzését és fenntartható használatát egyéb intézkedések mellett a tengeri ökoszisztéma-gazdálkodás modern és fenntartható koncepciói, óceánirányítási elvek, a tengeri erőforrásokkal való gazdálkodás (ásványkitermelés, energia-hordozók utáni fúrás stb.) és a halászat irányítása, a tudományos alapú tengerpolitikai irányítás beépítése, az állományok helyreállítása és a maximális fenntartható hozam előállítására képes szinten tartása, a tengeri biológiai sokféleség ökoszisztéma-alapú kezelése és megőrzése, a hatályos jogszabályok érvényre juttatása és az elővigyázatossági megközelítés végrehajtása révén;
4. rámutat, hogy a tengeri biológiai sokféleségre nehezedő nyomás 2020-ig történő kezelése érdekében a tagállamoknak lépéseket kell tenniük kezelési tervek végrehajtása, a szabályok alkalmazásának nyomon követése, tudásalapjuk elmélyítése, a kutatási hálózatok megerősítése és a tengeri biológiai sokféleséggel kapcsolatos információk koordinációja céljából;
5. elismeri és támogatja, hogy az Unió és a Bizottság pozitív vezető szerepet játszik, figyelembe véve az uniós halászati ágazat és piac fő szereplőinek álláspontját is, valamint hogy az európai halászati politika a fenntarthatóságra irányul;
6. elismeri, hogy az Unió régóta fontos szerepet tölt be a tengeri élő erőforrások fenntartható kezelésének biztosításában, különösen a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat jellegénél fogva fenyegetést jelent a tengeri biológiai sokféleségre nézve, és súlyosan veszélyezteteti a tengeri ökoszisztémák védelmét; rámutat, hogy az Unió prioritásává tette a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot, és hogy a küzdelem sikere szempontjából a nemzetközi együttműködés kiemelkedő jelentőségű; ösztönzi a FAO-t és a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy a többoldalú együttműködés javítása érdekében fokozzák erőfeszítéseiket;
7. kiemeli, hogy a tengeri eredetű élelmiszerek ágazatában pozitív szerepet játszik a környezetvédelmi címkézés, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy hozzájáruljanak az erőforrások fenntarthatóságához és a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséhez, miközben megalapozott döntést hoznak;
8. arra bátorítja a Bizottságot, hogy folytassa a támogatást és koordinációt, és biztosítsa, hogy ezen új nemzetközi megállapodás keretében hatékonyan kezeljék az emberi tevékenységek – többek között a halászatnak és a tengerfenék és az óceánok kiaknázásának minden formájának – a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek biológiai sokféleségére gyakorolt hatását; megállapítja ezért, hogy a meglévő jogszabályok érvényre juttatását továbbra is elő kell segíteni, és a koherencia és következetesség biztosítása érdekében ki kell alakítani a szükséges irányítási eszközöket;
9. arra ösztönzi a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy biztosítsák ajánlásaik maradéktalan végrehajtását, továbbra is végezzenek rendszeresen független értékeléseket, és biztosítsák ezen értékelések megfelelő végrehajtását;
10. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy segítse elő és támogassa a védett tengeri területekre vonatkozó holisztikus és átfogó megközelítést, mivel a megőrzést célzó erőfeszítések tekintetében valódi koordináció és együttműködés nem lehetséges az óceánokon és a tengereken folytatott emberi tevékenységek széles körében részt vevő érdekelt felek lehető legszélesebb körének bevonása nélkül;
11. ösztönzi és nyomatékosan kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő az ökológiai vagy biológiai szempontból fontos tengeri területek kijelölését és végrehajtását a nemzeti joghatóságokon kívül eső területeken;
12. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt minden érintett féllel annak érdekében, hogy az UNCLOS keretében kialakítandó új nemzetközi eszköz kapcsán továbbra is támogassák és segítsék elő egy intézményi mechanizmus kidolgozását a védett tengeri területek folytonos, koherens, működőképes és reprezentatív hálózatainak – mint az ökológiai és biológiai folytonosság biztosításához elengedhetetlen eszközök – nyomon követésére és végrehajtására vonatkozó, szükséges szabályok meghatározása, kezelése és kidolgozása érdekében;

2016. április 12., kedd

13. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon fel egy sor átfogó adatot Európa regionális tengereinek biológiai sokféleségéről; úgy véli, hogy ezen adatok összegyűjtése szükséges kihívás, mivel a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv hatálya alá tartozó fajok és élőhelyek 80 %-át ismeretlenként sorolták be;
 14. kéri, hogy az Unió vállaljon vezető szerepet a tengeri műanyag szemét problémájának leküzdésében és a kék gazdaság keretében az erre vonatkozó kutatás finanszírozásában;
 15. hangsúlyozza, hogy ezen új nemzetközi megállapodásnak valamennyi érdekelt fél számára egyenlő feltételeket kell biztosítania; úgy véli, hogy az új nemzetközi megállapodásnak ezenfelül a fejlődő országok, különösen a kis szigetállamok egyedi szükségleteit is figyelembe kell vennie a kapacitásépítés tekintetében annak érdekében, hogy a nemzetközi közösségnek többek között a védett tengeri területekre vonatkozó céljai teljesüljenek;
 16. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy valamennyi ágazat, többek között az újonnan elfogadott eszközök, az UNFSA és a FAO meglévő eszközei, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és egyéb ágazati szervezetek – például a Nemzetközi Tengeri Talapzat Hatóság és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet – között mozdítsa elő a fokozott együttműködést, koordinációt, átláthatóságot és elszámoltathatóságot;
 17. felhívja az ENSZ-t, hogy működjön együtt az államokkal a meglévő szabályok hatékonyabb végrehajtása érdekében, és szükség esetén alkosson további szabályokat, amelyek közvetetten elősegítik a mélytengeri biológiai sokféleség védelmét és javítják a társadalmi, biztonsági és ellenőrzési feltételeket, például olyan globális irányítási eszközök létrehozása révén, mint egy, a hajók lajstromozására szolgáló központosított eszköz, például a FAO égisze alatt fejlesztett globális haláshajó-lajstrom, elkerülve ugyanakkor a halászokra háruló bürokratikus terheket;
 18. hangsúlyozza, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek felhatalmazásának ki kell majd terjednie a halászat nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségére gyakorolt hatásaira;
 19. nyomatékosan kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az UNCLOS keretében megkötendő új nemzetközi megállapodás biztosította felhatalmazás révén támogassák és segítsék elő egy olyan intézményi mechanizmus kidolgozását, amely a tengeri környezetre potenciálisan jelentős hatást gyakorló tevékenységekre – többek között a tengeri erőforrások kiaknázására – vonatkozó, az UNCLOS 206. cikke által előírt előzetes környezeti hatásvizsgálat végrehajtására irányul, amennyire kivitelezhető, szilárd tudományos alapokon, és hogy e tevékenységekhez részletes környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági ellenőrzés kapcsolódjon;
 20. felhívja a Bizottságot, hogy az új nemzetközi megállapodással összefüggésben tegyen meg mindent a tengeri környezeti károkozás elismertetéséért és az e károkért való felelősség láncolatának meghatározásáért;
 21. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy hívja fel azokat az államokat, amelyek még nem tették meg, hogy ratifikálják az UNCLOS-t vagy csatlakozzanak hozzá;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az ENSZ Közgyűlésének és a jövőbeli nemzetközi megállapodás szövegének kidolgozásáért felelős előkészítő bizottságnak.
-